

عنوان مقاله:

تحلیل ساختاری گسل مشا در گستره شمال شرق تهران (لواسانات)

محل انتشار:

بیست و چهارمین گردهمایی علوم زمین (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

ساره بحیرائی
محمود الماسیان
محمدرضا عباسی

خلاصه مقاله:

به طور عمده می‌توان مهم‌ترین عامل تکامل ساختاری البرز را وجود گسل‌های رانده و واژگونی دانست که اغلب با روند تقریباً خاوری-باختری در طول این رشته کوه قرار گرفته‌اند. یکی از این گسل‌های اصلی گسل مشا می‌باشد. نتایج به‌دست‌آمده بر اساس بررسی صفحات گسلی، خش لغز موجود در آن‌ها بر محور چین‌ها در سه مقطع ساختاری عمود بر روند گسل و یک مقطع به موازات آن در محدوده لواسانات بیانگر دو سامان کاملاً متفاوت حرکت تیمی باشد: یکی حرکت واژگون با مؤلف راستالغز راست گرد بر دیگری که جوان‌تر از اولی می‌باشد حرکت واژگون با مؤلف راستالغز چپ گرد. سامانه راست گرد حاصل حرکت رو به شمال صفحه عربستان می‌باشد که سن آن را به میوسن و احتمالاً پیش از آن نسبت داده‌اند و سامان چپ گرد ناشی از تحول ساختاری رشته کوه البرز (دگر شکلی پیشرونده در البرز) می‌باشد. در حال حاضر در این منطقه بردار جابه‌جایی‌های سطح رانده مشا به‌صورت ترکیبی از حرکت شیب لغز واژگون تا رانده و امتداد لغز چپ گرد می‌باشد.

کلمات کلیدی:

کوهزاد البرز، گسل مشا، دگر شکلی پیشرونده، گسل‌های واژگون، گسل‌های راستالغز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/210349>

